

Viata la înălțime

Mereu la patru ace și cu zâmbetul pe buze, extrem de bine pregătite, cu experiențe trăite de jur împrejurul lumii, stewardesele par să ducă o viață de invidiat, la care multe dintre tinere râvnesc.

Au ajuns în locuri la care mulți nici nu visează sau despre care nu știu unde se află pe hartă, au interacționat cu oameni de diverse naționalități și au învățat de la ei, s-au ambiționat și s-au autoeducat să răspundă cu zâmbetul pe buze ori-

cărei provocări. Dar meseria de stewardesă nu e doar lapte și miere. În spatele tuturor acestor lucruri minunate stau sacrificii: multă muncă, oboseală, clienți dificili, depărtarea față de oamenii dragi, turbulențe și situații-limită la 10.000 de metri altitudine.

Mădălina Vlăduț:
„Am ales să vizitez globul și nu biroul“

„Îmi place latura umană a acestui job, să interacționez cu oamenii!“

Încă de mică, Mădălina a fost un spirit liber. La 17 ani a decis să plece de acasă la studii. A studiat Afaceri Internaționale în Cluj-Napoca, urmate de un masterat I în Managementul Riscului. A plecat în Statele Unite cu programul Work & Travel, apoi cu o bursă Erasmus în Franța, aceste ieșiri schimbându-i viața. De aici, alegerea de a lucra ca stewardesă la Etihad a venit ușor!

Ce te-a determinat să devii stewardesă? Cum începe povestea ta?

Globul acela pământesc pe care mulți dintre noi îl au pe birou e răspunsul. Am ales să vizitez globul și nu biroul. După ce am avut mai multe joburi de maximum trei săptămâni în timpul facultății,

am înțeles că poate nu trebuie să fac ce fac ceilalți.

Așa că am ales să fac ce-mi place: să călătoresc. În anul II de facultate, am decis să investesc toți banii strânși din internshipurile în banking, burse și economii personale în programul Work & Travel, care mă trimitea în Statele Unite ale Americii pentru 4 luni.

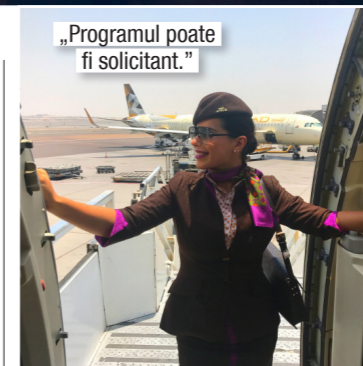
Mai mult, a învățat să nu te legi sufletește e fantastic. Așa am cheltuit o mare parte din banii câștigați în State în călătoriile realizate pe o mare parte din Coasta de Est a Americii, în 25 de zile, lucru care mi-a deschis un apetit imens de cunoaștere. La întoarcerea în țară, mă aștepta o bursă Erasmus în Franța. Alte șase luni de provocări, de data asta pentru studiul academic. Când am revenit în țară să-mi finalizez studiile de master, am simțit că locul meu nu e aici, voiam mai mult: priveam cerul când eram la birou și abia așteptam să plec din nou.

Știam că aveam nevoie de tubul acesta presurizat, care zboară la altitudini mari și mă poartă dintr-un colț în altul, mă pune în diverse situații, îmi prezintă oameni, culturi, religii și tradiții și îmi expune culorile fantastice ale cerului la răsărit sau apus, în timp ce globul pământesc se rotește. Ca să completez răspunsul la întrebarea ta, eu m-am convins să fac asta. Dorința de a vedea lumea prin ochii mei și de a putea diferenția gustul pe care îl are o nucă-de-cocos din Mexic, una din Thailanda sau din Bali.

Beneficiile sunt mult peste partea mai puțin plăcută a meseriei.

„În această meserie, e nevoie de un zâmbet sincer!“

„Programul poate fi solicitant.“

„Ospitalitatea e primordială.“

„Mă bucur de tot ce mi se întâmplă!“

Care au fost cele mai mari satisfacții pe care ți le-a oferit această meserie?

Probabil 49% din răspuns ar fi că ajungi în locuri unice, dar e mai mult de atât. E o satisfacție interioară, de bucurie, entuziasm și armonie între gândurile, acțiunile și dorințele mele. Pe lângă chestiunile de natură materială, îmi place mult latura umană a acestui job, să interacționez cu oameni. Mi se spune des că împrăști energie pozitivă, așa că în fiecare zi mă trezesc cu scopul de a crea o lume mai bună și mai fericită.

Care au fost cele mai frumoase locuri pe care le-ai văzut?

Sunt o persoană care iubește oceanul. Apa, soarele, aerul, valurile sunt energie. Totul e energie. Ca să dau nume, pot spune Seychelles, Maldive, Bali, Thailanda, Vietnam sau Sri Lanka. Călătoresc în general spre locuri exotice, unde caut plajele acelea nu atât de cunoscute, cu natură intactă și influență umană minimă.

Ai avut vreun incident în aer?

Din fericire, nimic grav până acum. Se pot întâmpla multe, în special pe rutele ultralungi, unde un simplu leșin se poate agrava. Am avut colegi care mi-au povestit cum au stins focul pe ruta de Melbourne sau, ca să păstrăm o notă pozitivă, au asistat la o naștere la bordul avionului.

Orice e posibil și suntem pregătiți pentru asta, inclusiv să acordăm primul ajutor.

Desigur, a preveni e mai ușor decât a trata, așadar, în timpul boardingului, dincolo de zâmbetul de bun venit, are loc o trecere prin filtru a fiecărei persoane care se urcă la bordul avionului.

TEXT: Corina Matei FOTO: arhiva personală

Dincolo de o viață de invidiat, mulți vorbesc și de partea mai puțin plăcută a acestei meserii. Ne poți povesti, din punctul tău de vedere, care este aceasta?

Orice job are plusuri și minusuri. Din fericire, beneficiile sunt mult peste partea mai puțin plăcută, așa că am decis să mă axez pe plusurile din această ecuație. Uite, cină în Milano și mic dejun în New York, sună cunoscut probabil. Dacă nu, încearcă să faci asta ca pasager. E interesant, dar obositor. Acum imaginează-ți că nu ești pasager, ci ești stewardesă. Porți uniformă, pantofi cu toc, nu te uiți la Fast & Furious 8, ci doar la pasageri și panouri ca să te asiguri că e totul în regulă. Conform valorilor companiei noastre, ospitalitatea e primordială, serviciile oferite sunt de 5 stele și oferim o experiență frumoasă de zbor. Nu închidem ochii pentru că suntem în timpul programului și, bineînțeles, zâmbetul nostru sincer e prezent pe chip pe toată durata zborului.

De asemenea, nu pot promite că ajung la evenimente precum nunți, botezuri și altele. Cum programul meu e afișat la finalul lunii curente pentru luna următoare, am învățat să organizez o escapadă cap-coadă în câteva ore. Poate suna solicitant sau prea din scurt, dar profit de orice perioadă care depășește trei zile să călătoresc.

Dacă în timpul jobului ești în locuri la care alții doar visează, cum arată vacanțele tale?

Vacanțele mele sunt simple, relaxante și relaxate. Împachetez strictul necesar, îmi iau camera de fotografiat, pașaportul, jurnalul și am pornit spre aeroport, de unde de multe ori îmi iau biletul pe loc. Cazarea mi-o aranjez prin Airbnb, care oferă cazări inedite: am stat

Oman

Filipine

Paris

Vacanțele mele sunt simple, relaxante și relaxate.

Brașov

Kenya

Seychelles

Ushuaia

în corturi, junglă, bărci cu pânze, bungalow-uri pe plaje sau sub cerul liber, la etajul unei case din Bali.

Ca să îți faci o idee despre stilul personal de călătorie, te invit pe site-ul meu de călătorie, www.jurnaluluneistewardese.com. Aici scriu despre experiențele mele. Și invit lumea să iasă din zona de confort și să se bucure de viață.

Ce înseamnă viața ta în afara serviciului?

Plimbări pe plajă, excursii în locuri noi, yoga, meditație, scris și citit. Sunt o persoană ca oricare alta, cu un job ca oricare altul. Ce face diferența e modul în care privesc lucrurile, mă bucur de tot ce mi se întâmplă.

Cât de des reușești să ajungi acasă, la familie?

Familia mea sunt mama și tata, cu care vorbesc zilnic. Ei sunt cei care știu exact când decolez și unde aterizez, mai puțin atunci când merg acasă, deoarece îmi place să îi surprind. Ajung la ei la fiecare 3 luni. Iar fratele meu e în Londra, îl văd cât de des pot.

Unde vei petrece revelionul?

Revenind la visuri, cu siguranță pe o plajă. (râde)

Cristina Toader: Zboruri line tuturor!

Grație unui context potrivit, Cristina a făcut la un moment dat pasul la care râvnea de-o viață: să se prezinte la un interviu de angajare ca stewardesă. După ce lucrurile au mers ca pe roate și a zburat 3.500 de ore pentru două companii aeriene, s-a întors la vechea ei pasiune, televiziunea. Și, cum avea o experiență uluitoare, a decis să devină trainer și să lanseze un site, cumajungistewardesa.ro, care a devenit punctul de reper pentru toate tinerele care vor să aibă o viață la înălțime.

De unde pasiunea pentru aviație?

La nouă ani, am zburat pentru prima oară cu avionul. Zborul din 1995 avea să îmi schimbe destinul. Mi-a plăcut să zbor, să fiu la înălțime, să călătoresc. Așa că am spus mereu că am să o fac atunci când „mă fac mare”.

Cum te-ai decis să devii stewardesă?

Anii au trecut, am crescut, însă visul de a călători a rămas ascuns în sufletul meu. Am urmat Facultatea de Jurnalism, iar când am dat cu „nasul” de televiziune, microbul nu m-a lăsat să îmi continui visul de a vedea lumea. Am învățat ce înseamnă presă și tocmai când începeau să se așeze lucrurile, ceva s-a întâmplat... instabilitatea economică. Noroc cu criza! Trebuia să încerc să mă

„Cu zâmbet, încredere, diplomatie și perseverență, poți obține acest job!”

reprofilez sau să îmi iau un al doilea job. Și iată-mă, deci, la primul meu interviu de angajare la o companie aviatică. Wizz Air făcea angajări, fără să ai nevoie de studii în domeniu. A fost cea mai grea zi din viața mea: 13 ore de interviu și stres cât pentru o viață. A fost cu noroc din prima, semn că acesta trebuia să fie drumul meu.

De ce Wizz Air, apoi de ce Emirates?

Wizz Air oferă gratuit cursurile de obținere a licenței de zbor, are un mediu de lucru format din oameni tineri, iar avioanele sunt noi. Apoi, zbori mereu dus-întors astfel că ajungi mereu acasă după maximum 14-15 ore. Dar viața de stewardesă înseamnă mai mult de atât. După un an și jumătate și 1400 de ore de zbor la Wizz Air, am ales cea mai cunoscută companie din lume. Am aplicat pentru un job de stewardesă Emirates. Și, la doar 2 luni după interviul de angajare,

Mi-am împachetat viața în două valize și m-am mutat în Dubai

mi-am împachetat viața în 2 valize și m-am mutat în Dubai. Nu regret nicio secundă decizia luată, fiindcă sunt un alt om astăzi. Chiar dacă viața de stewardesă nu e numai lapte și miere, iar oboseala, zborurile lungi și pasagerii dificili creează uneori probleme, când tragi linie, ești pe plus.

Care au fost cele mai mari satisfacții pe care ți le-a oferit această meserie?

Cu siguranță, călătoriile. În 2 ani, cât am zburat la Emirates, am avut șansa să vizitez 80 de destinații din întreaga lume. Astăzi îmi beam cafeaua la Paris, peste o săptămână mă vedeam cu colega de liceu din Los Angeles iar peste încă 3 zile vedeam pentru prima oară cum arată cangurii, în Australia.

Ai avut incidente în aer? Ne poți povesti?

Când visezi să ajungi stewardesă, iei în calcul doar părțile bune: orașele și insulele exotice în care vei ajunge, oamenii pe care îi vei cunoaște, salariul bun și toate facilitățile pe care acest job ți le

China

Disneyland

Dallas

Spania

Los Angeles

Italia

oferă. Și totuși, accidente se întâmplă. Avioanele cad, problemele apar, iar greșelile sunt umane.

Da, la Wizz am avut două momente de cumpănă. Zburam de un an când am înțeles pe propria-mi piele ce înseamnă o urgență în aviație. Părea un zbor normal București-Milano, cu avionul plin – 157 de pasageri. Când avionul a început să ruleze pe pistă, eu mă aflam în spatele cabinei. Deodată, au început să se audă semnale sonore. Întâi unu, apoi două, apoi 20. Pasagerii, îngroziți, se bucuraseră în partea stângă a avionului, la ieșirea de urgență, și se uitau pe geam. În timpul decolării, o bucată mare s-a desprins din motorul stâng și a căzut pe pistă. O altă bucată a căzut peste o casă în momentul în care ne-am ridicat de la sol. Căpitanul a decis să aterizeze de urgență. Acele câteva minute până când am ajuns la sol au fost definitorii: mi-au trecut prin minte toate scenariile posibile și imposibile, însă, ca la orice aterizare și decolare, trebuia să revizuiem, în gând, evacuarea de urgență. Am aterizat repede și două mașini de pompieri și două ambulanțe ne-au escortat până la locul de parcare. Când am coborât din avion, am văzut motorul avionului. Zeci de fire atârând, bucăți de fuselaj lipsă și multă agitație în jur. Când treci printr-o aterizare de urgență, te gândești serios dacă ești făcut pentru acest job. Niciodată nu știi ce te poate aștepta când pleci, niciodată nu știi dacă mai ajungi acasă, după un zbor.

Cum arătau vacanțele tale?

Mă număr printre puținii însoțitori de bord care în zilele de vacanță alegea să vină în România. Dacă 11 luni pe an vizitam întreaga lume, în concediu

întotdeauna alegeam să vin la familie și prieteni. Îmi era foarte dor de București, de prietenii vechi cu care puteam povesti ore în șir, de gustul mâncărilor de acasă, fiindcă nimic nu se compară cu ciorba făcută de mama. Odihna adevărată, mai ales cea mentală, o aveam în România.

Ce te-a făcut să renunți la viața „în aer”?

Am avut o carieră de zbor fără niciun raport sau plângere de la vreun pasager sau coleg. Ceea ce, fără să mă laud, înseamnă mult, mai ales că viața în Orient nu este la fel ca aceea din România. Însă am început să mă simt singură. Și, deși e poate cea mai grea decizie pe care am luat-o până acum, m-am hotărât să renunț la călătorii și să vin acasă. Deși sună ciudat, a trebuit să zbor mii de mile ca să mă bucur de ceea ce am astăzi la doar un pas de mine.

De unde a pornit dorința și apoi un site pentru a-i ajuta și pe ceilalți?

Când am ales să mă întorc în România, nu mai vroiam să aud de zbor. Apăsasem butonul SHUT DOWN și credeam că va rămâne așa. Reveneam la televiziune și știam că fac ceea ce îmi doresc. Cu doar 2 săptămâni înainte să revin definitiv în țară, l-am întâlnit pe cel care mi-a devenit între timp și soț, Mihai. Acel cineva care a fost alături de mine în drumul greu de întoarcere și regăsire și care, fascinat fiind de zbor, avioane și călătorii, a discutat încet-încet tot ceea ce promisesem să păstrez închis, fără să îmi mai amintesc vreodată. Și iată că, la doar 2 luni de la revenirea mea acasă, începeam din nou să vorbesc despre secretele meseriei de

„Am avut șansa să vizitez 80 de destinații din întreaga lume!”

A trebuit să zbor mii de mile ca să mă bucur de ceea ce am astăzi la doar un pas de mine.

stewardesă. Și, cum proiectele frumoase se nasc atunci când te aștepti mai puțin, îmi amintesc și acum seara ploioasă de noiembrie în care, stând de vorbă la o bere în Centrul Vechi, Mihai și cu mine am început să discutăm despre Cum Ajungi Stewardesă și despre cum putem să îi ajutăm pe cei care își doresc o carieră în aviație și nu știu de unde să înceapă. Am început să consiliesc câțiva prieteni, care au fost primii „cursanți” care „și-au primit aripile” și acum lucrează la Qatar,

Ethihad sau Wizz Air. Și-am văzut că știm ce facem. Așa că ne-am adunat prietenii din aviație, am făcut un brainstorming și a apărut site-ul „Cum Ajungi Stewardesă”, proiectul care a adunat actualii și foștii însoțitori de bord la un loc și le-a oferit șansa de a spune ce cred și ce simt.

Bănuiai că site-ul tău va căpăta o asemenea amploare?

Nu a fost ușor deloc. Dar astăzi pot afirma sus și tare că sunt tare mândră de ceea ce am realizat. Recunosc, nu mă așteptam să aibă o asemenea amploare și să devină atât de cunoscut, într-un timp foarte scurt. Încheierea articolelor mele se face mereu cu... “Zboruri line!” De ce? Asta îmi ura mereu tatăl meu, înainte să plec la zbor! Rubrica Jurnal de călătorie? Nu vreau ca, în timp, să uit ceva din aventurile mele, așa că acum e momentul să le aștern pe hârtie. Cursurile de pregătire? Nu sunt o afacere. Sunt însă ocazia de care aveam nevoie pentru a-i întâlni pe cei care își doresc să zboare și de a trăi împreună emoțiile interviului! Totul la acest proiect e personal. „Cum Ajungi Stewardesă” e proiectul care „m-a salvat” și m-a învățat să apreciez toate experiențele trecute.

Ce sfat ai pentru tinerele care vor să ajungă stewardese?

Poate că nu o să le iasă din prima, însă dacă își doresc cu adevărat acest job, dacă își doresc cu adevărat să zboare, să vadă lumea și să cunoască oameni noi, o să vină și ziua potrivită pentru ei. Te încadrezi în condițiile eliminatorii ale jobului? Cu zâmbet, încredere, diplomație și perseverență, poți obține acest job!